

סדר הנחת תפילהן

אף על פי שיכולים להניח תפילין ממשך כל היום כולם ומנץ החמה, עד צאת הכוכבים או שקייעת החמה), הרי הזמן המוחבר להנחת תפילין בזמנו התפילהה, כמו גם ישראל שנמנחים תפילין ומתחפלים בהם. (משיתת י"א שבט תשכ"ח)

אהבת את יי' אליהה, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תדברים ראללה, אשר אנחנו מצוך הימים, על לבך. ישנותם לבנייך ורברתם בם, בשתקך בבייחך ובבלתקך ברוך ובשכברך ובוקומך. וקשרתם לאות על ירכך, והיו לטופפת בין עיניך. ובתבנתם על מזוות ביך ובשעריך. וזה אם שמע תשמעו אל מצותינו, אשר אנחנו מצוח אתכם היום, לאhabה את יי' אליהיכם ולעברו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונחתתי פטר ארציכם בעתו יורה ומלךו, ואספת דגונך ותירשך ויזהרך. ונמתי עשב בשחד לבחמותך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון יפתח לבניכם, וספרתם ועכרתם אליהם אחרים והשתחוויתם להם. וחרה אף יי' בכם ועצר את השמים ולא יתיה מטר והארדמה לא תתנו את יובליה, ואבדתם מהרה מעל הארץ הפנעה אשר יי' נתן לכם. ושמותם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשרתם אתם לאות על ירכם ויהיו לטופפת בין עיניכם. ולפרתם אותם את בניכם לדברם בם, בשתקך בבייחך ובבלתקך ברוך ובשכברך ובוקומך. ובתבנתם על מזוות ביך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארץ אשר ישבע יי' לאבותיכם לחתת להם, בימי הימים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמרת. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על בגדייכם לזרותם, וננתנו על ציצית הבננה, פטיל תכלת. ותיה لكم לציצית, וראיתם אותו, וזכרתם אה במלצות יי', ועשיהם אחים, ולא תתורו אחריו לבבכם ואחריו עניכם אשר אתם זנים אחריםם. למען תזברו ועשיותם את במל מצותינו, והויתם קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים לחיות לכם לאלהים, אני יי' אליהיכם (אני יי' אליהיכם) אמתה.

נון לומר קודם תפילהה:

הרייני מקבל עלי מצות עיטה של אהבת לרעך במקוץ מצוה לתהפלל בתפילה את כל תפילה שחרית כולל שעור תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי' אליהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במרה בימינו, ומתן חלכנו בתורתך. **אך צדיקים יודו לשפטך ישבו ישראל** אתה פניה.

כדי שלכל ילד, בן או בת - נס מקמי קבועים - והמוכנים יהו סידור (חפלה) פרט משלו - לומר תפילה להשם, חוקש - המשחה חומשי תורה (או ספר אחר של תורה) משלו לפחות בו כל יום תורה, וכן לחבירו קופת-צקה משלו - שלתוכה ניתן זקרה (לבד משחת וום טב), מכփו הפרטיו (לבד משחת וום טב), שניתן לו מהורי או שקיבול כספים ... שבחן כל היה לבנות חי נפשו, ולהשתמש בו לזרבי האישים, ושיתחטו על זה להחשם הארץ ומלאה" (או בראשיתובות "לה"ו") במצוות שמם - ודברים אלו יחו ברטותו ואחריוו יניחם בחדרו, מקום בלבם - את הקופה יש לקבע בדרך על ידי מספר וכדומה, ועל ידי והחרו בו "הפרק להדר בית שילך".

טוב להרגיל עצמו לומר ... גוסח והמודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה' הנציג עליו: **בודה אני לפניו, מלך כי זכרים שהחותרת בי נשmini בחמללה. רבבה אומנותה.** מזווה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

ציריך ליהר בה מאר ואסור לדבר ולהוציא דבר תורה מפני עד שירך. **ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם,** אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו על הדרוי תורה:**

והערב נא יי' אליהינו אתידברוי תורה בפינו, ובפי כל-עמך בית ישראל, ונחיה אנחנו וצאצאיינו, עצמאי כל-עמך בית ישאל, בלונו יודעי שםך ולומר תורתך לשמה. ברוך אתה יי', המלך תורה לעמו ישראל: **ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם,** אשר בחר לנו מבל העמים ובמן לנו את תורה. **ברוך אתה יי', נתן התורה:**

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחים ואל-בניו לאמר מה תברכו את-بني ישראל אמרו להם: **יברך יהוה וישמך:** יאך יהוה פניו אליך ויחוך: ישא יהוה פניו אליך ויחסם לך שלום: **וישמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:**

ברכות הנחת תפילין

הברכה הדואונה, (באמירתה מוכנים הן על המפלין של ד' וו' על התפילה של ראש) נאמרת לפני הזוק הרוצה על שריר הקיבור של היד השמאלית (איטר, הכתוב ביד שמאל מניה את התפילין על ידי מין) באופן שתהפלין נוטות לעבר הגוף.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו לרוגיה תפlein:**

הברכה השנייה נאמרת ורק אם דבר בין הנחת תפילין ליד לשל-ראש) לפני והזוק הרוצה על הראש

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו **ו贊נו על מצאות תפlein:**

קריאת שם

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד: